

[Justitsministeren.]

også være rigtigt, som han siger — jeg til-
lader mig at citere, at det kan være vanske-
ligt

„at nå frem til en ny skandinavisk
arveret af en sådan elegance og soliditet,
at den kan fungere som tidssvarende i de
næste hundrede år.“

Men når denne anonyme lederskribent
ligefrem peger på elegance og soliditet,
venter jeg, at han træder frem af sin ano-
nymitet og giver os de værdifulde instru-
tioner, som må kunne føre til, at vi nærmer
os idealet. Selve dette litterære opstød fore-
kom nu mig en lille smule for flot i et så
vigtigt anliggende som dette.

Det ærede medlem fru Erna Sørensen
understregede det hovedprincip, som også
andre ordførere var inde på, og jeg glædede
mig over, at det ærede medlem tiltrådte
dette hovedprincip — gældende såvel for
arvelovsforslaget som for skiftelovsforslaget
— at det drejer sig om at styrke den efter-
levende ægtefælles stilling. Jeg tror, dette
hovedprincip er rigtigt.

Det ærede medlem hr. Hagen Hagensen
gjorde nogle bemærkninger om skiftelovs-
forslaget. Det ærede medlem pegede på, at
det nok ville være rigtigt, om man kunne
nå frem til en samtidig revision af kapitel
6, altså skifte i ægtefælles levende live, og
det ærede medlem gjorde med rette opmærk-
som på, at ægteskabskommissionen jo har
afgivet en delbetænkning på dette område.
Jeg vil gerne sige til det ærede medlem, at
jeg vil være særdeles villig til at overveje
det rimelige i at fremsætte forslag overens-
stemmende hermed til efteråret, således at
det kan indgå i forhandlingerne om den
ændring af skiftelovens kapitel 5, om
hvilken jeg har stillet forslag.

Det ærede medlem nævnte en række
enkeltheder, som jeg tror det vil være rig-
tigst at vi diskuterer i udvalget, men det
ærede medlem pegede specielt på § 63, be-
stemmelsen om henstand med udbetaling
af arven, og var dér, forstod jeg, utilfreds
med, at det blev overladt til justitsministe-
ren at fastsætte de nærmere regler. En
sådan mistillid bedrøver mig naturligvis,
men vi må tale om det i udvalget; det er jo
muligt, at jeg har held til at overvinde denne
mistillid.

De bemærkninger, det ærede medlem

gjorde om skifteafgifter, skal jeg henlede
den højtærede finansministers opmærksom-
hed på.

Det ærede medlem fru Else-Merete Ross
havde indgående studeret højesteretsdom-
mer Trolles artikel og den kritik — også
af principiel karakter — højesteretsdom-
meren havde rettet imod lovforslaget som
udtryk for en overdreven respekt for ejen-
domsretten og de gamle. Jeg går ud fra, at
vi skal diskutere det i detaljer i udvalget.
Jeg forstod, at det ærede medlem ikke var
enig med højesteretsdommeren, og det er jeg
meget glad for; jeg bemærkede derimod, at
det ærede medlem hr. Rimstad var enig deri,
og det undrer mig ikke, for jeg synes, at
højesteretsdommerens betragtninger kan be-
tegnes som en lille smule reaktionære —
men all right, vi kan diskutere det også.

Det ærede medlem fru Else-Merete Ross
havde betænkeligheder ved denne ødelæggelse
af det mellemdøde barn og talte om sviger-
barnet. Det ærede medlem nævnte sviger-
sønnen på 60 år; det kniber ærligt talt for
mig at få så forfærdelig ondt af ham, for
når han er 60 år, har jeg et inderligt håb om,
at han kan klare sig uden nogen som helst
form for arv — ellers er den da helt gal med
ham. Men enfin, vi ser på svigerbarnet, både
med hensyn til arveafgiften og den legale
arveret, idet jeg dog understreger, at jeg
håber at slippe med en henstilling til min
kollega om at ændre arveafgiften.

Det ærede medlem hr. Herluf Rasmussen
fandt, at lovforslaget var for sent fremsat,
idet det ærede medlem pegede på, hvornår
betænkningen forelå. Hertil vil jeg gerne
svare — og det er også et svar til det ærede
medlem hr. Rimstad — at en væsentlig
del af den tid, der er gået fra betænkning-
ens afgivelse til lovforslagets fremsættelse,
er gået med at indhente en række erklæ-
ringer fra institutioner og organisationer,
som vi anså det for rimeligt at høre, herunder
naturligvis Advokatrådet, de kollegiale ret-
ter og andre. Det er givet, at alle disse
erklæringer vil blive stillet til udvalgets
rådighed, og skulle udvalget føle trang til
i sin betænkning at offentliggøre disse er-
klæringer, er det klart, at det vil kunne ske.
Disse erklæringers indhold vil naturligvis
indgå i drøftelserne i udvalget.

Når det ærede medlem hr. Herluf Ras-
mussen spørger mig, om ægteskabskommis-